

Jaargang 1977

494

**Beschikking van de Minister van Justitie van
30 augustus 1977, houdende plaatsing in het Staatsblad
van de tekst van de Wet uitkeringen
vervolgingslachtoffers 1940–1945 (Stb. 1972, 669), zoals
deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 mei 1977,
Stb. 395**

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel II van de wet van 18 mei 1977, Stb. 395;

Besluit:

de tekst van de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers 1940–1945 (Stb. 1972, 669), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 mei 1977, Stb. 395, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 30 augustus 1977.

De Minister van Justitie,
Van Agt

Uitgegeven de zesde september 1977.

De Minister van Justitie,
Van Agt

Tekst van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945, zoals die is vastgesteld bij wet van 22 november 1972, Stb. 669, en laatstelijk is gewijzigd bij wet van 18 mei 1977 (Stb. 395)

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder Onze Minister verstaan Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder vervolging verstaan iedere handeling en maatregel, welke door of namens de vijandelijke bezettende machten werd gericht tegen personen of groepen van personen op grond van hun ras, geloof of wereldbeschouwing en welke heeft geleid tot:

- a. vrijheidsberoving door opsluiting in concentratiekampen, gevangenis- en of andere verblijfplaatsen, waar beëindiging van het leven dan wel permanente bewaking van de vervolgte werd beoogd, met inbegrip van het transport naar en tussen dergelijke verblijfplaatsen;
- b. ondergaan van sterilisatie om aan vrijheidsberoving te ontkomen;
- c. onderduiken om aan vrijheidsberoving te ontkomen.

2. Onder vervolging worden tevens verstaan handelingen of maatregelen:

- a. van de vijandelijke bezettende macht van het voormalig Nederlands-Indië, welke werden gericht tegen personen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, b, 2, d, e en f, en welke hebben geleid tot omstandigheden als omschreven in het eerste lid, onder a;
- b. van de vijandelijke bezettende macht van Nederland, welke werden gericht tegen personen, die zich aan verplichte tewerkstelling hebben onttrokken en welke hebben geleid tot omstandigheden als omschreven in het eerste lid, onder a.

3. Handelingen of maatregelen van de vijandelijke bezettende macht van Nederland, welke werden gericht tegen personen wegens het zich onttrekken aan krijgsgevangenschap, worden niet onder vervolging begrepen.

Artikel 3

1. Onder vervolgte wordt verstaan:

- a. de Nederlander, die tijdens de oorlogsjaren 1940-1945 Nederlander zijnde dan wel Nederlands onderdaan in de zin van de toenmalige Wet van 10 februari 1910 (Stb. 55), vervolging onderging;
- b. 1. de Nederlander, die tijdens de oorlogsjaren 1940-1945 vreemdeling zijnde, vervolging onderging, indien hij sedert 9 mei 1940 tot aan het tijdstip van zijn naturalisatie onafgebroken in Nederland gevestigd is geweest;
2. de Nederlander, die tijdens de oorlogsjaren 1940-1945 vreemdeling zijnde, vervolging onderging, indien hij sedert 7 december 1941 tot het tijdstip van zijn naturalisatie onafgebroken in het voormalige Nederlands-Indië, in Indonesië of in het voormalige Nederlands Nieuw-Guinea gevestigd is geweest, dan wel sedert 7 december 1941 onafgebroken in het voormalige Nederlands-Indië, in Indonesië of in het voormalige Nederlands Nieuw-Guinea

was gevestigd en aansluitend daaraan vóór 1 april 1964 in Nederland is gekomen of vóór genoemde datum een verzoek om toestemming tot vestiging in Nederland heeft ingediend, waarop gunstig is beslist, en sedert zijn aankomst tot aan het tijdstip van zijn naturalisatie onafgebroken hier te lande gevestigd is geweest;

c. de vreemdeling, die tijdens de oorlogsjaren 1940–1945 vervolging onderging, indien hij sedert 9 mei 1940 onafgebroken in Nederland is gevestigd, dan wel tot zijn overlijden is geweest;

d. 1. de vreemdeling, die tijdens de oorlogsjaren 1940–1945 vervolging onderging, indien hij sedert 7 december 1941 tot zijn overlijden, mits dit plaats vond vóór 1 april 1964, onafgebroken in het voormalig Nederlands-Indië, in Indonesië of in het voormalig Nederlands Nieuw-Guinea, was gevestigd;

2. de vreemdeling, die tijdens de oorlogsjaren 1940–1945 vervolging onderging, indien hij sedert 7 december 1941 onafgebroken in het voormalig Nederlands-Indië, in Indonesië of in het voormalig Nederlands Nieuw-Guinea was gevestigd en aansluitend daaraan vóór 1 april 1964 in Nederland is gekomen of vóór genoemde datum een verzoek om toestemming tot vestiging in Nederland heeft ingediend, waarop gunstig is beslist, en sedert zijn aankomst onafgebroken hier te lande gevestigd is, dan wel tot zijn overlijden is geweest;

e. de vreemdeling, die tijdens de oorlogsjaren 1940–1945 Nederlander zijnde vervolging onderging;

f. de vreemdeling, die tijdens de oorlogsjaren 1940–1945 Nederlands onderdaan zijnde in de zin van de Wet van 10 februari 1910 (Stb. 55) vervolging onderging en nadien het Nederlanderschap heeft bezeten.

2. De Uitkeringsraad bedoeld in artikel 23 kan, na verkregen instemming van Onze Minister, met de vervolgde gelijkstellen de persoon ten aanzien van wie het niet toepassen van deze wet een klaarblijkelijke hardheid zou zijn.

Artikel 4

1. Behoudens in nader bij algemene maatregel van bestuur te regelen gevallen is deze wet niet van toepassing op:

a. de vervolgde en diens nabestaanden, die op grond van de vervolgingsomstandigheden aanspraken ontlenen aan de voor militairen geldende voorzieningen, tenzij de vervolgde heeft behoord tot het personeel van het voormalige Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger;

b. de vervolgde en diens nabestaanden, die aanspraken ontlenen aan de Wet buitengewoon pensioen 1940–1945 (Stb. 1947, H 313) en de Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Stb. 1947, H 420);

c. de vervolgde in de zin van artikel 3, eerste lid, onder c en d, en diens nabestaanden, die een andere dan de Nederlandse nationaliteit bezitten en zich metterwoon in het buitenland vestigen dan wel reeds buiten Nederland zijn of waren gevestigd, ook indien zij zich nadien in Nederland vestigen.

2. Bij de toepassing van het eerste lid, onder c, wordt een verblijf in het buitenland van langere duur dan een jaar in ieder geval aangemerkt als vestiging aldaar.

3. Tot de nabestaanden genoemd in het eerste lid onder c, dient niet te worden gerekend de nabestaande, die, als zodanig, vóór 1 april 1964 vanuit het voormalig Nederlands-Indië, Indonesië of het voormalig Nederlands Nieuw-Guinea in Nederland is gekomen dan wel vóór genoemde datum een verzoek om toestemming tot vestiging in Nederland heeft ingediend, waarop gunstig is beslist en sedert zijn aankomst onafgebroken hier te lande is gevestigd.

Artikel 5

1. Voor een uitkering, een vergoeding en een tegemoetkoming, alsmede voor een verklaring als bedoeld in artikel 22 komt niet in aanmerking de vervolgte die blijkt op gave van Onze Minister van Justitie:
 - a. bij onherroepelijke uitspraak van een bijzondere strafrechter is veroordeeld;
 - b. bij een uitspraak van een Tribunaal, waarop fiat executie is verleend, de al dan niet voorwaardelijke oplegging van een bijzondere maatregel onderging;
 - c. bij een onherroepelijke beslissing van een orgaan van de bijzondere rechtspleging voorwaardelijk buiten vervolging is gesteld;
 - d. bij een onherroepelijke uitspraak van een met zuivering belast orgaan of college is ontzet van het recht ambten of bepaalde ambten te bekleden, dan wel bepaalde beroepen of functies uit te oefenen of oneervol is ontslagen;
 - e. zich door de vlucht aan vervolging door een orgaan van de bijzondere rechtspleging heeft onttrokken.
2. Voor een uitkering, een vergoeding en een tegemoetkoming, alsmede voor een verklaring als bedoeld in artikel 22, komt niet in aanmerking de vervolgte die zich tijdens de vijandelijke bezetting uit Nederlands nationaal oogpunt beschouwd onwaardig heeft gedragen.
3. Voor een uitkering komen evenmin in aanmerking de nabestaanden van de vervolgte, indien ten aanzien van hem uitspraken zijn gedaan of beslissingen zijn genomen als in het eerste lid bedoeld, dan wel indien hij zich heeft gedragen als in het tweede lid omschreven.
4. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op de nabestaanden van de vervolgte, indien ten aanzien van hen uitspraken zijn gedaan of beslissingen zijn genomen als in het eerste lid bedoeld, dan wel indien zij zich hebben gedragen als in het tweede lid omschreven.

Artikel 6

De uitkeringen, vergoedingen en tegemoetkomingen ingevolge deze wet verstrekt, komen ten laste van het Rijk.

HOOFDSTUK II

De aanspraken

§ 1. De uitkeringsgerechtigden

Artikel 7

1. Recht op een uitkering heeft:
 - a. de vervolgte, die wegens ziekten of gebreken, welke door of in verband met de vervolging zijn ontstaan of verergerd, buiten staat is door arbeid een inkomen te verwerven dat gelijk is aan de ingevolge artikel 8 vastgestelde grondslag, tenzij het bepaalde in het vierde lid van toepassing is;
 - b. de weduwe, alsmede de minderjarige volle wees van de vervolgte wiens overlijden redelijkerwijs aan de vervolging kan worden toegeschreven;
 - c. de weduwnaar van de vervolgte wier overlijden redelijkerwijs aan de vervolging kan worden toegeschreven, indien zij als kostwinner kan worden aangemerkt;

d. de weduwe, de weduwnaar, alsmede de minderjarige volle wees van de vervolgte, indien de vervolgte door andere oorzaken dan de vervolging is overleden, mits deze ten tijde van het overlijden in het genot was van een uitkering, uit welken hoofde of onder welke benaming ook, verband houdende met de onder a of in het tweede lid bedoelde ziekten of gebreken.

2. Indien de ziekten of gebreken, bedoeld in het eerste lid, niet duidelijk door andere oorzaken dan de vervolging zijn ontstaan of verergerd, worden deze geacht hun oorzaken te hebben in de vervolging, dan wel in omstandigheden verband houdende met de vervolging. Daarbij wordt rekening gehouden met de inzichten en ervaringen van de medische wetenschap met betrekking tot de relatie tussen de vervolging en de geestelijke en lichamelijke gezondheidstoestand.

3. Onder verergering bedoeld in het eerste lid, onder a en het tweede lid wordt verstaan een verergering die in belangrijke mate heeft bijgedragen tot de ernst van de ziekten of gebreken op grond waarvan aanspraken aan deze wet kunnen worden ontleend.

4. a. Een uitkering wordt niet toegekend aan de vrouwelijke vervolgte die gehuwd is, tenzij:

1. zij als kostwinner kan worden aangemerkt;

2. zij duurzaam gescheiden leeft van haar echtgenoot.

b. Onze Minister kan nadere regelen stellen met betrekking tot het begrip kostwinner.

5. De uitkering aan de weduwe van de vervolgte, die na de datum van inwerkingtreding van deze wet is overleden, wordt ten hoogste gedurende een tijdvak van twee jaren na de datum van overlijden verleend, indien de weduwe op dat tijdstip nog niet de 40-jarige leeftijd heeft bereikt, tenzij zij arbeidsongeschikt is, of een of meer minderjarige kinderen te haren laste heeft.

6. Aan de vrouwelijke vervolgte, ten aanzien van wie het bepaalde in het eerste lid, onder a, van toepassing is, doch aan wie ingevolge het vierde lid een uitkering niet wordt toegekend dan wel de uitkering ingevolge artikel 36 niet wordt uitbetaald, kan uiterlijk tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar een uitkering worden verleend, indien de kostwinner niet een inkomen kan verwerven tot het bedrag bedoeld in artikel 8, zevende lid, onder a.

§ 2. De grondslag voor de uitkering

Artikel 8

1. Indien aanspraak op een uitkering bestaat wordt de grondslag vastgesteld waarnaar die uitkering wordt berekend.

2. De grondslag wordt vastgesteld naar het inkomen uit arbeid in beroep of bedrijf dat de vervolgte, al naar voor hem het gunstigst is, ten tijde van de aanvraag bedoeld in artikel 30 in Nederland zou hebben genoten:

a. uit het laatstelijk door hem uitgeoefende beroep of bedrijf;

b. uit het laatstelijk voor het tot uiting komen van de ziekten of gebreken, of de verergering daarvan door hem uitgeoefende beroep of bedrijf;

c. uit het laatstelijk voor de vervolging door hem uitgeoefende beroep of bedrijf.

3.a. Indien het in het tweede lid bedoelde beroep of bedrijf buiten Nederland werd uitgeoefend, wordt behoudens ten aanzien van de uitkeringsgerechtigde, bedoeld onder b, bij de vaststelling van de grondslag waarnaar de

uitkering wordt berekend, rekening gehouden met het meest vergelijkbare beroep of bedrijf in Nederland, alsmede met (vak)opleiding, bekwaamheid en andere factoren, welke ter zake van belang kunnen zijn.

b. In afwijking van het bepaalde onder a wordt, indien de vervolging in het voormalige Nederlands-Indië heeft plaats gehad en de uitkeringsgerechtigde in Indonesië gevestigd is, de grondslag vastgesteld naar het inkomen in Indonesisch courant dat uit het aldaar uitgeoefende beroep of bedrijf zou zijn genoten.

4. Bij de vaststelling van de grondslag, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, wordt geen rekening gehouden met de mogelijkheid van bevordering of verhoging van de vakbekwaamheid, uitbreiding van het bedrijf of andere dergelijke factoren.

5. Indien de vervolgde ten tijde van het tot uiting komen van de ziekten of gebreken, of de verergering daarvan, dan wel ten tijde van het overlijden, niet aangewezen was op inkomsten uit arbeid in beroep of bedrijf, wordt de grondslag vastgesteld op het van toepassing zijnde bedrag, genoemd in het zevende lid, onder a, dan wel het bedrag, genoemd in het achtste lid, onder a.

6. Bij de vaststelling van de grondslag voor de vervolgde die vóór het tot uiting komen van de ziekten en gebreken, of de verergering daarvan, door of in verband met het volgen van onderwijs nog geen arbeid in beroep of bedrijf uitoefende, wordt rekening gehouden met de omstandigheden die ten tijde van de aanvraag bedoeld in artikel 30 ter zake van invloed zijn. Onze Minister stelt te dien aanzien nadere regelen.

7. De in de vorige leden, behoudens in het derde lid, onder b, bedoelde grondslag wordt bepaald op:

- a. tenminste een bedrag van f 1792,- per maand per 1 juli 1976 en
- b. ten hoogste een bedrag van f 4094,- per maand per 1 juli 1976.

8. De in het derde lid, onder b, bedoelde grondslag wordt bepaald op:

- a. tenminste een bedrag van 23.000 rupiah per maand en
- b. ten hoogste een bedrag van 57.500 rupiah per maand.

Artikel 9

Het bepaalde in deze paragraaf is niet van toepassing, indien de aanspraak op een uitkering betrekking hebben op die van de minderjarige volle wees.

§ 3. De uitkering

Artikel 10

1. Behoudens in het geval, bedoeld in artikel 7, zesde lid, bedraagt de uitkering een percentage van de ingevolge artikel 8 vastgestelde grondslag, en wel:

- a. 85% voor de gehuwde vervolgde;
- b. 80% voor de ongehuwde vervolgde met minderjarige kinderen;
- c. 75% voor de alleenstaande vervolgde;
- d. 75% voor de weduwe en de weduwnaar van de vervolgde met minderjarige kinderen, met dien verstande dat de uitkering ten hoogste wordt bepaald op een bedrag van f 2680,- per maand per 1 juli 1976;
- e. 70% voor de weduwe en de weduwnaar van de vervolgde zonder minderjarige kinderen, met dien verstande dat de uitkering ten hoogste wordt bepaald op een bedrag van f 2492,- per maand per 1 juli 1976.

2.a. De percentages, genoemd in het eerste lid, onder a, b en c, worden met 15 verminderd met ingang van de eerste dag van de maand waarin de uitkeringsgerechtigde de leeftijd van 65 jaar bereikt, tenzij artikel 8, derde lid, onder b, van toepassing is.

b. De percentages, genoemd in het eerste lid, onder d en e, worden met 20 verminderd met ingang van de eerste dag van de maand, waarin de uitkeringsgerechtigde de leeftijd van 65 jaar bereikt, tenzij artikel 8, derde lid, onder b, van toepassing is.

3. In de in het eerste lid onder a, b en c genoemde percentages is een toeslagpercentage van 5 begrepen. Deze toeslag bedraagt niet minder dan een bedrag overeenkomende met 10% van de grondslag genoemd in artikel 8, zevende lid, onder a.

4. Bij overlijden van de echtgenoot van de vervolgte blijft het uitkeringspercentage ongewijzigd tot en met de laatste dag van de maand, volgende op die, waarin het overlijden heeft plaatsgevonden.

Artikel 11

1. Indien de vervolgte, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, in staat is zich door passende arbeid een inkomen te verwerven, doch deze arbeid om niet gegronde redenen niet of slechts ten dele verricht, wordt de uitkering bepaald overeenkomstig de graad van zijn onvermogen het in artikel 8 bedoelde inkomen te verwerven.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing, indien de vervolgte buiten staat is 40% van het in artikel 8 bedoelde inkomen te verwerven.

Artikel 12

Indien de vervolgte voldoet zowel aan het bepaalde in artikel 7, eerste lid, onder a, als aan het bepaalde in dat lid onder b, c of d, wordt de hoogste van de ingevolge deze paragraaf van toepassing zijnde uitkeringen verleend.

Artikel 13

1.a. De uitkering aan de minderjarige volle wees wordt naar behoefte individueel bepaald. Bij de vaststelling van de uitkering wordt rekening gehouden met geëigende voorzieningen ter zake van kosten van onderwijs en opleiding.

b. De onder a bedoelde uitkering kan zo nodig worden voortgezet tot uiterlijk het bereiken van de 27-jarige leeftijd, indien de betrokkene, hetzij in verband met een dagstudie, hetzij in verband met arbeidsongeschiktheid, door het ontbreken van andere geëigende voorzieningen op die uitkering is aangewezen.

2. De uitkering aan de vrouwelijke vervolgte, bedoeld in artikel 7, zesde lid, wordt vastgesteld op het verschil tussen de gezamenlijke inkomsten van de vrouwelijke vervolgte en de kostwinner en het bedrag bedoeld in artikel 8, zevende lid, onder a. De artikelen 14, 15, 16 en 19 zijn met betrekking tot deze uitkering niet van toepassing.

Artikel 14

1. Bij verblijf van een alleenstaande of een echtpaar ter verpleging of verzorging in een daartoe bestemde inrichting, waarvan de kosten met toepassing van één der sociale verzekeringswetten worden betaald, wordt de uitkering, met ingang van het tijdstip waarop redelijkerwijs kan worden aangenomen

men dat deze verpleging of verzorging een langdurig karakter draagt, doch in ieder geval na verloop van een jaar, nader bepaald op:

- a. 12% van de overeenkomstig artikel 8 vastgestelde grondslag voor een alleenstaande;
- b. 20% van de overeenkomstig artikel 8 vastgestelde grondslag voor een echtpaar.

2. Op de overeenkomstig het eerste lid vastgestelde uitkering wordt een toeslag verleend gelijk aan het bedrag van de ten laste van de uitkeringsgerechtigde blijvende premie van verzekering tegen ziektekosten, doch ten hoogste tot het bedrag van de premie, welke hij voor een vrijwillige ziekenfondsverzekering dan wel de bejaardenverzekering krachtens de Ziekenfondswet aan het ziekenfonds verschuldigd is of zou zijn.

3. Indien de in het eerste lid bedoelde kosten van verpleging of verzorging met toepassing van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten worden betaald en de uitkeringsgerechtigde in die kosten een eigen bijdrage verschuldigd is, wordt op de overeenkomstig het eerste lid vastgestelde uitkering een toeslag verleend gelijk aan het bedrag van de eigen bijdrage.

4. Op de overeenkomstig het eerste, tweede en derde lid vastgestelde uitkering worden in mindering gebracht de inkomsten van de uitkeringsgerechtigde en van zijn echtgenoot. De inkomsten uit vermogen worden berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, vijfde lid.

Artikel 15

1. Indien de overeenkomstig artikel 8 vastgestelde grondslag niet hoger is dan f 1937,- per maand per 1 juli 1976, wordt de uitkering van de uitkeringsgerechtigde, die de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, vermeerderd met een toeslag gelijk aan het bedrag van de te zijnen laste blijvende premie van verzekering tegen ziektekosten, doch ten hoogste tot het bedrag van de premie, welke hij voor een vrijwillige ziekenfondsverzekering krachtens de Ziekenfondswet aan het ziekenfonds verschuldigd is of zou zijn.

2. Indien de overeenkomstig artikel 8 vastgestelde grondslag meer bedraagt dan f 1937,- per maand per 1 juli 1976, wordt de uitkering van de uitkeringsgerechtigde die de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt alleen dan vermeerderd met een toeslag wegens de premie van verzekering tegen ziektekosten, indien en voorzover de uitkering minder zou bedragen dan de uitkering, welke is afgeleid van f 1937,- per maand per 1 juli 1976 verhoogd met de in het eerste lid bedoelde toeslag.

Artikel 16

1. Indien geen kinderbijslag uit welken hoofde of onder welke benaming ook wordt genoten, wordt op de in artikel 10 bedoelde uitkering een toeslag verleend voor de minderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag zou worden ontvangen, indien de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden en de Algemene Kinderbijslagwet van toepassing zouden zijn.

2. Deze toeslag belooft een bedrag gelijk aan de kinderbijslag ingevolge de in het eerste lid genoemde wetten.

3. In afwijking van het tweede lid wordt, indien artikel 8, derde lid, onder b, van toepassing is, de toeslag bepaald op het bedrag aan kindertoelage dat in Indonesië zou worden genoten, indien het beroep of bedrijf waarnaar de grondslag is vastgesteld aldaar zou worden uitgeoefend.

Artikel 17

1. Indien de uitkeringsgerechtigde van 65 jaar of ouder geen recht heeft op een pensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet, wordt op de in artikel 10 bedoelde uitkering een toeslag verleend gelijk aan 20% van het pensioen waarop aanspraak zou bestaan indien die wet van toepassing zou zijn. Bij de vaststelling van de toeslag wordt uitgegaan van het ouderdomspensioen waarop geen korting is toegepast. Deze toeslag wordt niet verleend indien artikel 8, derde lid, onder b, van toepassing is.

2. Indien de uitkeringsgerechtigde van 65 jaar of ouder recht heeft op een pensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet, waarop krachtens artikel 10 van die wet een korting is toegepast, wordt op de in artikel 10 bedoelde uitkering een toeslag verleend ter grootte van 20% van het bedrag van die korting. Deze toeslag wordt niet verleend indien artikel 8, derde lid, onder b, van toepassing is.

Artikel 18

1. De grondslag bedoeld in artikel 8, eerste, tweede en zesde lid, alsmede de bedragen genoemd in de artikelen 8, zevende lid, onder a en b, 10, eerste lid, onder d en e, en 15, eerste en tweede lid, worden al naar gelang de ontwikkeling van het algemene loonniveau verhoogd of verlaagd.

2. De grondslag, alsmede de bedragen, bedoeld in het eerste lid, worden door Onze Minister telkens hierzien met ingang van 1 januari en 1 juli. Bij een herziening met ingang van 1 januari onderscheidenlijk 1 juli worden die grondslag, alsmede de bedragen verhoogd en verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het indexcijfer der lonen op 31 oktober daaraan voorafgaande onderscheidenlijk op 30 april daaraan voorafgaande, naar boven of naar beneden afwijkt van het indexcijfer der lonen, waarop de laatste herziening is gebaseerd. In afwijking van het bepaalde in de eerste volzin blijft een herziening per 1 januari onderscheidenlijk per 1 juli achterwege, indien het indexcijfer der lonen op 31 oktober onderscheidenlijk op 30 april daaraan voorafgaande geen afwijking vertoont ten opzichte van het indexcijfer der lonen, waarop de laatste herziening is gebaseerd.

3. Wanneer een herziening van de grondslag, alsmede van de bedragen, bedoeld in het eerste lid, overeenkomstig het bepaalde in het vorige lid, ertoe zou leiden, dat voor de uitkeringsgerechtigden ingevolge deze wet een wijziging hunner reële netto-inkomsten zou optreden, welke niet of niet in dezelfde of nagenoeg dezelfde algemene mate geldt voor de groep dergenen, waarop het indexcijfer der lonen betrekking heeft, kan:

- a. bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat herziening achterwege blijft, of
- b. bij algemene maatregel van bestuur, die herziening op zodanige wijze plaatsvinden, dat vorenbedoelde wijziging niet of niet ten volle zal optreden.

4. De overeenkomstig het bepaalde in de vorige leden herziene grondslagen en bedragen treden in de plaats van de grondslagen en bedragen, zoals die golden op de dag voorafgaande aan de datum van ingang van de herziening.

5. Indien daartoe naar Ons oordeel een bijzondere aanleiding bestaat kunnen de grondslagen en bedragen bij algemene maatregel van bestuur met ingang van een bij die algemene maatregel van bestuur aan te geven datum worden verhoogd. De ingevolge het bepaalde in de vorige volzin verhoogde grondslagen en bedragen treden in de plaats van de grondslagen en bedragen, zoals die golden op de dag, voorafgaande aan de datum van ingang

van de verhoging, met dien verstande, dat de verhoging voor de eerstvolgende herziening op grond van het bepaalde in het tweede of het derde lid, geacht wordt niet te hebben plaatsgevonden.

6. Indien een verhoging als in het vorige lid bedoeld zou samenvallen met een herziening als bedoeld in het tweede of het derde lid, blijft laatstbedoelde herziening achterwege.

7. Indien, in afwijking van het bepaalde in het eerste tot en met het vijfde lid, de ontwikkelingen binnen de sociale verzekeringswetgeving daartoe naar Ons oordeel aanleiding geven, kunnen de grondslagen alsmede de bedragen, bedoeld in het eerste lid, bij algemene maatregel van bestuur, met ingang van een bij die algemene maatregel van bestuur aan te geven datum, worden herzien. De ingevolge het bepaalde in de vorige volzin herziene grondslagen en bedragen treden in de plaats van de grondslagen en bedragen, zoals die golden op de dag, voorafgaande aan de datum van de herziening.

8. Indien een herziening van de grondslagen alsmede de bedragen, bedoeld in het tweede, derde of vijfde lid, leidt tot een grondslag die lager is dan het bedrag, genoemd in artikel 8, zevende lid, onder a, wordt deze grondslag in de gevallen waarin deze op de dag, voorafgaande aan de datum van ingang van bedoelde herziening tenminste gelijk was aan de op die dag geldende grondslag vastgesteld op eerstbedoelde grondslag.

Wanneer de grondslag, genoemd in artikel 8, zevende lid, onder a, wordt herzien op een ander tijdstip dan een tijdstip, waarop een herziening, als bedoeld in het tweede, derde of vijfde lid plaatsvindt, wordt voor de uitkeringsgerechtigden wier uitkeringen op de dag voorafgaande aan het eerstbedoelde tijdstip naar bedoelde grondslag werd verleend, de grondslag op het herziene bedrag vastgesteld. Indien een herziening als bedoeld in de vorige volzin plaats vindt, worden de grondslagen welke op de dag voorafgaande aan de datum van ingang van die herziening hoger zijn dan de grondslag, genoemd in artikel 8, zevende lid, onder a, doch lager dan de herziene grondslag, eveneens op laatstbedoelde grondslag vastgesteld.

9. Hetgeen onder indexcijfer der lonen, bedoeld in het tweede lid, wordt verstaan, wordt nader bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

10. Indien de ontwikkelingen van de lonen en prijzen in Indonesië daartoe aanleiding geven, herzielt Onze Minister met ingang van een door hem te bepalen dag, de grondslag, bedoeld in artikel 8, derde lid, onder b, alsmede de bedragen, genoemd in artikel 8, achtste lid.

11. Het bedrag, genoemd in artikel 19, vijfde lid, onder a, wordt door Onze Minister telkens herzien met ingang van 1 januari, indien en voor zover de ontwikkeling van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie in de periode 1 november tot en met 31 oktober daaraan voorafgaand, daartoe aanleiding geeft.

12. Het bedrag, genoemd in artikel 19, vijfde lid, onder a, wordt door Onze Minister voor de eerste maal herzien, voor zover de ontwikkeling van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie in de periode 1 november 1972 tot en met 31 oktober 1977, daartoe aanleiding geeft.

13. Een besluit van Onze Minister tot herziening van de grondslagen en bedragen overeenkomstig het bepaalde in het tweede, elfde en twaalfde lid, wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 19

1. Behoudens het bepaalde in artikel 14, vierde lid, worden op de uitkering in mindering gebracht:
 - a. de bruto-inkomsten van de uitkeringsgerechtigde uit arbeid in beroep of bedrijf, na aftrek van verwervingskosten, voorzover deze inkomsten 20% van de grondslag waarnaar de uitkering is berekend te boven gaan;
 - b. 80% van het pensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet;
 - c. de inkomsten uit vermogen van de uitkeringsgerechtigde en zijn echtgenoot;
 - d. de overige inkomsten, met uitzondering van inkomsten van de echtgenoot van de vervolgte alsmede van kinderbijslag uit welken hoofde of onder welke benaming ook genoten.
2. Bij de toepassing van het bepaalde in het eerste lid, onder a, b en d, worden jaarlijkse vakantieuitkeringen van de uitkeringsgerechtigde voor 1/12 deel per maand op de uitkering in mindering gebracht.
3. Met inkomsten uit arbeid worden gelijkgesteld uitkeringen ingevolge de Ziektewet, de Werkloosheidswet en de Wet Werkloosheidsvoorziening, alsmede de daarmee vergelijkbare uitkeringen welke worden verleend aan het overheidspersoneel.
4. Indien toepassing is gegeven aan artikel 11 worden de inkomsten uit arbeid in beroep of bedrijf in mindering gebracht voorzover de som van de uitkering en die inkomsten de grondslag, bedoeld in artikel 8, overtreft.
 - 5.a. De inkomsten uit vermogen, bedoeld in het eerste lid, onder c, worden berekend naar het vermogen dat de uitkeringsgerechtigde en zijn echtgenoot op het tijdstip van de aanvraag, bedoeld in artikel 30, bezitten. Deze inkomsten worden bepaald op 6% per jaar van dat vermogen, met dien verstande dat van het aldus berekende bedrag f 500,- per jaar wordt vrijgelaten.
 - b. Indien na het tijdstip van de aanvraag aan de uitkeringsgerechtigde en zijn echtgenoot andere vermogensbestanddelen toevallen, worden de inkomsten uit het vermogen opnieuw berekend overeenkomstig het bepaalde onder a.
 - c. Wijziging van het vermogen, anders dan bedoeld onder b, geeft geen aanleiding tot herziening van de overeenkomstig dit lid, onder a en b vastgestelde inkomsten, tenzij het vermogen, door oorzaken gelegen in factoren waarop de uitkeringsgerechtigde generlei invloed heeft kunnen uitoefenen, zodanig is verminderd, dat dit tot een klaarblijkelijke hardheid zou leiden. Bij de beoordeling hiervan wordt rekening gehouden met de totale vermogens- en inkomstenpositie van de uitkeringsgerechtigde en zijn echtgenoot.
6. Bij bedrijfsbeëindiging vindt het bepaalde in het eerste lid, onder c en het vijfde lid, van dat tijdstip af overeenkomstig toepassing.
7. Onze Minister herziet het percentage genoemd in het vijfde lid, onder a, indien naar zijn oordeel belangrijke wijzigingen van het gemiddelde van het rendement van staatsleningen, zoals dat wordt gepubliceerd in het «Statistisch Bulletin van het Centraal Bureau voor de Statistiek», daartoe aanleiding geven.
8. Onze Minister kan nadere regelen stellen met betrekking tot de inkomsten in verband met arbeid of bedrijf en de daarop drukkende verwervingskosten, alsmede met betrekking tot de taxatie van het vermogen.

Artikel 20

1. Indien de vervolgte wegens ziekten of gebreken, welke door of in verband met de vervolging zijn ontstaan of verergerd, geneeskundige behandeling en verpleging behoeft, worden de daaraan verbonden ten laste van de vervolgte blijvende noodzakelijke kosten, alsmede de daarmee direct verband houdende extra kosten voor noodzakelijke voorzieningen, volledig vergoed, tenzij het derde lid van toepassing is.

2. De vergoeding wordt eveneens verleend in het geval dat een geneeskundige behandeling of verpleging kan bijdragen tot het voorkomen van ziekten of gebreken als in het eerste lid bedoeld.

3. Indien de in het eerste en tweede lid bedoelde kosten betrekking hebben op verpleging of verzorging van een alleenstaande of een echtpaar in een daartoe bestemde inrichting, en niet met toepassing van een der sociale verzekeringswetten worden betaald, worden deze kosten vergoed voor zover de inkomsten daartoe ontoereikend zijn. Van de inkomsten blijft buiten beschouwing een bedrag ter grootte van de overeenkomstig artikel 14, eerste en tweede lid, vastgestelde uitkering.

4. Een vergoeding, ter zake van de kosten bedoeld in de voorgaande leden, wordt slechts verleend voor zover deze niet ten laste kunnen worden gebracht van een ziekenfondsverzekering krachtens de Ziekenfondswet (1964, Stb. 392) of van een ziektekostenverzekering, indien een zodanige verzekering is of zou zijn afgesloten. De Uitkeringsraad, bedoeld in artikel 23, kan van het bepaalde in de voorgaande volzin afwijken, indien, gezien de individuele omstandigheden van de aanvrager, naar het oordeel van genoemde Raad daartoe gegronde redenen aanwezig zijn.

Artikel 21

1. In de ten laste van de vervolgte blijvende kosten van voorzieningen verband houdende met ziekten en gebreken als bedoeld in artikel 20, welke voorzieningen strekken tot verbetering van diens levensomstandigheden, kan een tegemoetkoming worden verleend.

2. De tegemoetkoming heeft ten hoogste betrekking op de in het eerste lid bedoelde kosten in zover deze, met inachtneming van de totale financiële omstandigheden van de vervolgte en het levenspeil waarop hij placht te leven vóór het tot uiting komen van de ziekten of gebreken, bedoeld in artikel 20, als bijzondere kosten moeten worden aangemerkt.

3. De tegemoetkoming in de bijzondere kosten bedoeld in het tweede lid wordt bepaald met inachtneming van de financiële draagkracht van de vervolgte.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld met betrekking tot de tegemoetkoming in de bijzondere kosten en de bepaling van de financiële draagkracht van de vervolgte.

Artikel 21a

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld met betrekking tot de voorzieningen, bedoeld in de artikelen 20 en 21.

Artikel 21b

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 20 en 21 wordt een bedrag uitbetaald ter grootte van 10% van de grondslag genoemd in artikel 8, zevende lid, onder a, aan de vrouwelijke vervolgde, wier ziekten en gebreken, welke door of in verband met de vervolging zijn ontstaan of verergerd, zijn vastgesteld met toepassing van het bepaalde in artikel 7, tweede lid, voor zover haar geen uitkering wordt toegekend ingevolge het bepaalde in artikel 7, eerste lid, onder a, of vierde lid.

2. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de vrouwelijke vervolgde aan wie ingevolge het bepaalde in artikel 36 de uitkering niet wordt uitbetaald.

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is niet van toepassing op de vrouwelijke vervolgde die wegens ziekten of gebreken, bedoeld in het eerste lid, verpleging of verzorging geniet in een daartoe bestemde inrichting, waarvan de kosten worden betaald met toepassing van artikel 20, derde lid, der wet, dan wel met toepassing van een der sociale verzekeringswetten.

4. Het bedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt eveneens uitbetaald aan de mannelijke vervolgde, wiens ziekten en gebreken, welke door of in verband met de vervolging zijn ontstaan of verergerd, zijn vastgesteld met toepassing van het bepaalde in artikel 7, tweede lid, indien zijn echtgenote in het genot is van een periodieke uitkering krachtens artikel 7, vierde lid, dan wel indien hij als weduwnaar van een vervolgde een uitkering geniet krachtens artikel 7, eerste lid, onder c. Het bepaalde in het derde lid is van overeenkomstige toepassing.

§ 5. *De erkenning als vervolgde*

Artikel 22

1. Degene die in verband met de vervolgingsomstandigheden verwacht te eniger tijd aanspraken aan deze wet te kunnen ontlenen, kan bij de Uitkeringsraad bedoeld in artikel 23 een schriftelijk verzoek indienen om als vervolgde te worden erkend.

2. Op het verzoek wordt schriftelijk een met redenen omklede beslissing genomen.

3. Een beschikking ingevolge de Rijksgroepsregeling Vervolgingssslachtoffers 1940-1945, dan wel ingevolge het ingetrokken hoofdstuk III van de Rijksgroepsregeling Oorlogsslachtoffers 1940-1945, op grond waarvan de belanghebbende als vervolgde is aangemerkt, wordt geacht een beslissing te zijn op grond van dit artikel.

HOOFDSTUK III

Uitvoering

Artikel 23

1. Er is een Uitkeringsraad, welke zijn zetel heeft ter plaatse door Onze Minister te bepalen.

2. De toepassing van deze wet berust bij de Uitkeringsraad.

Artikel 24

1. De Uitkeringsraad bestaat uit tenminste vijf en ten hoogste vijftien leden, onder wie een voorzitter.
2. Wij benoemen, schorsen en ontslaan de voorzitter en de overige leden en plaatsvervangende leden.
3. Wij benoemen een lid tot plaatsvervangend voorzitter.

Artikel 25

De Uitkeringsraad is bevoegd zijn werkzaamheden te regelen naar een door hemzelf vastgesteld reglement.

Artikel 26

Aan de beslissingen van de Uitkeringsraad werken tenminste drie leden mee.

Artikel 27

1. De beslissingen van de Uitkeringsraad worden in afschrift aan Onze Minister gezonden.
2. Onze Minister kan, indien hij daartoe aanleiding aanwezig acht, van de Uitkeringsraad inzage vorderen van de bescheiden, die tot enige beslissing van de Uitkeringsraad hebben geleid.
3. Indien Onze Minister daartoe aanleiding aanwezig acht, verstrekt de Uitkeringsraad hem op zijn verzoek schriftelijk inlichtingen omtrent de achtergronden die tot enige beslissing hebben geleid.
4. Onze Minister voert, indien hij daartoe aanleiding aanwezig acht, ter zake overleg met de Uitkeringsraad.
5. Indien het in het vierde lid bedoelde overleg niet tot overeenstemming leidt, beslist de Uitkeringsraad dat de oorspronkelijke beslissing blijft gehandhaafd dan wel wordt herzien. Hiervan doet de Uitkeringsraad terstond, met redenen omkleed, schriftelijk mededeling aan Onze Minister.
6. Het bepaalde in het vierde en vijfde lid vindt geen toepassing indien en voor zolang geen beslissing is genomen ter zake van een bezwaarschrift, bedoeld in artikel 42, dan wel een beroep, bedoeld in artikel 44, tenzij Onze Minister de Uitkeringsraad om inlichtingen, bedoeld in het derde lid, heeft verzocht ter zake van een uitspraak of onderdeel daarvan waartegen het bezwaarschrift of het beroep zich niet richt.

Artikel 28

1. Voor de administratieve voorbereiding en uitwerking van zijn beslissingen wordt de Uitkeringsraad bijgestaan door:
 - a. een secretariaat en tenminste een geneeskundig adviseur;
 - b. de Stichting 1940-1945 te Amsterdam.
2. Onze Minister benoemt, schorst en ontslaat de secretaris en ander personeel van het secretariaat, alsmede de geneeskundig adviseurs.
3. Onze Minister regelt, gehoord de Uitkeringsraad, de taken van de organen, bedoeld in het eerste lid, en van de geneeskundig adviseurs.

4. Het Rijk vergoedt de kosten verbonden aan de uitvoering der taken van de in het eerste lid genoemde organen. Onze Minister stelt terzake nadere regelen.

Artikel 29

Omtrent ontwerpen tot wijziging van deze wet, alsmede ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur en regelen door Onze Minister te stellen ingevolge deze wet, worden gehoord:

- a. de Uitkeringsraad;
- b. de Stichting Joods Maatschappelijk Werk te Amsterdam;
- c. de Stichting Pelita te 's-Gravenhage;
- d. de Stichting 1940-1945 te Amsterdam.

HOOFDSTUK IV

Aanvraag en toekenning

Artikel 30

1. De toekenning van een uitkering, vergoeding of tegemoetkoming geschiedt naar aanleiding van een daartoe bij de Uitkeringsraad schriftelijk ingediende aanvraag.

2. Op de aanvraag wordt de datum van ontvangst aangetekend.

3. De ontvangst van de aanvraag wordt de aanvrager schriftelijk bevestigd. Daarbij wordt hem voorlichting gegeven over de verdere procedure.

4. Indien de belanghebbende in het buitenland is gevestigd, wordt de aanvraag schriftelijk ingediend bij het Hoofd der Nederlandse diplomatieke dan wel consulaire vertegenwoordiging in wiens ambtsgebied of ressort hij gevestigd is. Deze zendt de op de aanvraag betrekking hebbende bescheiden door aan de Uitkeringsraad.

5. Onze Minister kan nadere regelen stellen met betrekking tot de bij de behandeling van de aanvraag over te leggen bescheiden.

Artikel 31

1. Alvorens op een aanvraag wordt beslist, wordt een rapport opgesteld omtrent de aard en de gevolgen van de vervolging en de levensomstandigheden van de betrokkene. Het rapport bevat een advies met betrekking tot de met toepassing van deze wet te treffen voorzieningen.

2. Naar keuze van de belanghebbende wordt het rapport opgesteld door:
- a. de Stichting Joods Maatschappelijk Werk te Amsterdam;
 - b. de Stichting Pelita te 's-Gravenhage;
 - c. de Stichting 1940-1945 te Amsterdam.

3. De Uitkeringsraad kan, op verzoek van de belanghebbende, bepalen dat op andere wijze in het opstellen van het rapport wordt voorzien.

4. Indien de belanghebbende in het buitenland is gevestigd, wordt het rapport opgesteld door het hoofd der Nederlandse diplomatieke dan wel consulaire vertegenwoordiging in wiens ambtsgebied of ressort hij gevestigd is.

5. Het Rijk vergoedt de kosten verbonden aan het opstellen van het rapport, voorzover daarin niet op andere wijze wordt voorzien. Onze Minister stelt terzake nadere regelen.

Artikel 32

1. De Uitkeringsraad neemt op elke aanvraag schriftelijk een met redenen omklede beslissing. Voorzover een zodanige beslissing strekt tot toekenning van een uitkering, een vergoeding of een tegemoetkoming, vermeldt hij daarin in elk geval de gronden waarop deze wordt verleend, de artikelen der wet welke daarbij toepassing hebben gevonden en de grondslag waarnaar de uitkering is berekend.

2. De beslissing wordt medegedeeld aan de belanghebbende en aan het orgaan dat het in artikel 31 bedoelde rapport heeft opgesteld.

3. Bij de beslissing wordt mededeling gedaan van de mogelijkheid tot het indienen van een bezwaarschrift.

4. De beslissing wordt genomen binnen vier maanden na de datum waarop de aanvraag is ingekomen. Indien de Uitkeringsraad ten gevolge van bijzondere omstandigheden niet binnen voornoemde termijn kan beslissen, kan de termijn éénmaal met ten hoogste vier maanden worden verlengd. Van de verlenging doet de Uitkeringsraad mededeling aan de belanghebbende.

Artikel 33

Indien als gevolg van omstandigheden, waaraan de belanghebbende geen schuld draagt, de regeling van de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming wordt vertraagd, kan hem door of vanwege de Uitkeringsraad een voorschot worden verleend.

HOOFDSTUK V

Ingang en einde van de uitkering

Artikel 34

1. De uitkering bedoeld in § 3 van hoofdstuk II gaat in:

- a. met ingang van de eerste dag van de maand waarin de aanvraag om een uitkering is ingediend, behoudens het bepaalde onder b van dit lid;
- b. voor de weduwe, de weduwnaar of de minderjarige volle wees, die, aansluitend aan het overlijden van de uitkeringsgerechtigde die een uitkering ingevolge deze wet genoot, aanspraak op een uitkering maakt, met ingang van de eerste dag van de derde maand volgend op die, waarin het overlijden heeft plaatsgehad.

2. De uitkering bedoeld in § 3 van hoofdstuk II wordt beëindigd:

- a. bij huwelijk van de vrouwelijke uitkeringsgerechtigde, met ingang van de eerste dag van de derde maand volgend op die, waarin het huwelijk heeft plaatsgehad, tenzij het bepaalde in artikel 7, vierde lid van toepassing is;
- b. bij overlijden van de uitkeringsgerechtigde die een echtgenoot of minderjarige kinderen achterlaat, met ingang van de eerste dag van de derde maand volgend op die, waarin het overlijden heeft plaatsgehad;
- c. bij overlijden van de uitkeringsgerechtigde die geen echtgenoot of minderjarige kinderen achterlaat, met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die, waarin het overlijden heeft plaatsgehad;

d. bij het bereiken van de meerderjarigheid door de volle wees, met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die, waarin de meerderjarigheid wordt bereikt, tenzij artikel 13, eerste lid, onder b, van toepassing is.

Artikel 35

De uitkering, die op grond van artikel 34, tweede lid, onder a, werd beëindigd, wordt opnieuw verleend, indien het huwelijk is ontbonden. In dat geval gaat de uitkering in op de eerste dag van de maand waarin de hernieuwde aanvraag wordt ingediend.

Artikel 36

Behoudens in het geval, bedoeld in artikel 7, zesde lid, wordt de uitkering niet uitbetaald gedurende het tijdvak dat de vrouwelijke uitkeringsgerechtigde in concubinaat leeft.

Artikel 37

1. De uitkeringsgerechtigde, die is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van drie maanden, tot plaatsing in een Rijkswerkinrichting, tot plaatsing in een tuchtschool voor drie maanden, of tot enige zwaardere straf, of op bevel van de rechter ter beschikking van de Regering is gesteld, mist over de tijd gedurende welke hij zijn straf ondergaat of van Regeringswege in zijn opvoeding wordt voorzien, of gedurende welke hij zich door de vlucht aan de tenuitvoerlegging van het vonnis onttrekt, het genot van uitkering.

2. De Uitkeringsraad is bevoegd het uitkeringsbedrag over die tijd geheel of ten dele aan of ten behoeve van de echtgenoot of minderjarige kinderen van de uitkeringsgerechtigde te doen uitbetalen.

3. De Uitkeringsraad is tevens bevoegd om, voor zover van de bevoegdheid in het tweede lid bedoeld, geen gebruik is gemaakt, de uitkeringsgerechtigde, die al of niet voorwaardelijk uit de gevangenis, uit de Rijkswerkinrichting of uit de tuchtschool is ontslagen, of wiens opvoeding van Regeringswege is geëindigd, in het genot te stellen van een uitkering, ten bedrage van ten hoogste de helft van het niet uitgekeerde bedrag, tot een maximum van de helft van het jaarlijkse bedrag van de uitkering.

Artikel 38

De uitkering wordt terstond beëindigd indien de uitkeringsgerechtigde:

- a. van Nederlandse nationaliteit zijnde, zonder Onze toestemming zich in vreemde krijgsmacht of vreemde burgerlijke overheidsdienst begeeft;
- b. niet van Nederlandse nationaliteit zijnde, zich in vreemde krijgsmacht of vreemde burgerlijke overheidsdienst bevindt of begeeft bij een mogelijkheid, die met Nederland in oorlog is, ook al is die mogelijkheid zijn eigen vaderland.

HOOFDSTUK VI

Het verstrekken van inlichtingen

Artikel 39

1. Een ieder is verplicht desgevraagd aan de Uitkeringsraad de inlichtingen te verstrekken die voor het vaststellen van de aanspraken op een uitkering, vergoeding of tegemoetkoming alsmede voor de erkenning nodig zijn.

2. Indien de aanvrager niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid kan de Uitkeringsraad beslissen de aanvraag af te wijzen.

Artikel 40

De uitkeringsgerechtigde, diens wettelijke vertegenwoordiger en de persoon aan wie de uitkering, de vergoeding of de tegemoetkoming wordt uitbetaald, zijn verplicht onverwijld aan de Uitkeringsraad mededeling te doen van elke verandering dan wel te verwachten verandering, en van feiten en omstandigheden, die tot intrekking of verlaging van de uitkering, de vergoeding of tegemoetkoming aanleiding kunnen geven.

Artikel 41

Alle ambtenaren, tot afgifte van uittreksels uit registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan de Uitkeringsraad de door deze gevraagde uittreksels uit de registers kosteloos toe te zenden.

HOOFDSTUK VII

Voorzieningen tegen de beschikking

§ 1. Het bezwaarschrift

Artikel 42

1. Binnen een maand na de datum van verzending van enige beslissing ter zake van de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming, alsmede ter zake van de erkenning kan de belanghebbende een bezwaarschrift indienen bij de Uitkeringsraad, tenzij de beslissing betrekking heeft op een voorschot, bedoeld in artikel 33, dan wel op een voorlopige vaststelling van de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming, bedoeld in artikel 59.

2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt bepaald op drie maanden ingeval de belanghebbende in het buitenland gevestigd is. Het bezwaarschrift wordt ingediend bij het hoofd der Nederlandse diplomatieke dan wel consulaire vertegenwoordiging in wiens ambtsgebied of ressort hij gevestigd is. Deze zendt het bezwaarschrift toe aan de Uitkeringsraad en voegt daaraan gegevens toe voor zover van belang voor de beslissing op het bezwaarschrift.

3. Een na de in het eerste, onderscheidenlijk het tweede lid, genoemde termijn ingediend bezwaarschrift wordt geacht tijdig te zijn ingekomen, indien de belanghebbende aantoont, dat hij het bezwaarschrift heeft ingediend binnen een maand na de dag, waarop hij van de bestreden beslissing redelijkerwijs heeft kunnen kennis dragen.

4. De Uitkeringsraad is bevoegd bij gemotiveerde beslissing te verklaren dat een na de in het eerste, onderscheidenlijk het tweede lid genoemde termijn ingekomen bezwaarschrift geacht wordt tijdig te zijn ontvangen, indien de belanghebbende redelijkerwijs niet geacht kan worden in verzuim te zijn geweest.

Artikel 43

1. De beslissing op het bezwaarschrift wordt met redenen omkleed.

2. De beslissing op het bezwaarschrift wordt bij aangetekende brief aan de belanghebbende gezonden. Daarbij wordt mededeling gedaan van de mogelijkheid van beroep.

Artikel 44

1. Binnen een maand na de datum van verzending van de beslissing, bedoeld in artikel 43, kan de belanghebbende daartegen schriftelijk beroep instellen bij de Centrale Raad van Beroep.

2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt bepaald op drie maanden ingeval de belanghebbende in het buitenland gevestigd is. Het klaagschrift wordt ingediend bij het hoofd der Nederlandse diplomatieke dan wel consulaire vertegenwoordiging in wiens ambtsgebied of ressort hij gevestigd is. Deze zendt het klaagschrift toe aan de Centrale Raad van Beroep en voegt daaraan gegevens toe voor zover van belang voor de beslissing op het klaagschrift.

Artikel 45

1. Binnen drie maanden na de datum van verzending van een beslissing van de Uitkeringsraad kan Onze Minister, in het belang van een goede uitvoering van deze wet, beroep instellen bij de Centrale Raad van Beroep. Onze Minister kan bepalen dat het beroep schorsende werking heeft.

2. Van het ingestelde beroep doet Onze Minister terstond mededeling aan de belanghebbende en aan de Uitkeringsraad.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 46

De Rijksgroepsregeling Vervolgingslachtoffers 1940-1945 en de krachtens dat besluit vastgestelde regelen worden ingetrokken.

Artikel 47

1. Hij, die op de datum van inwerkingtreden van deze wet een uitkering krachtens de Rijksgroepsregeling Vervolgingslachtoffers 1940-1945 ontvangt, wordt geacht een uitkering op grond van deze wet te genieten.

2. De op grond van voornoemde regeling toegekende periodieke uitkering wordt door de Uitkeringsraad ambtshalve en zo nodig met ingang van de in het eerste lid genoemde datum opnieuw vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van deze wet. Indien de aldus berekende uitkering minder bedraagt dan de uitkering krachtens voornoemde regeling, wordt de uitkering bepaald op het bedrag dat op voormelde datum werd genoten.

3. De op grond van voornoemde regeling toegekende bijzondere uitkering wordt door de Uitkeringsraad ambtshalve met ingang van de in het eerste lid genoemde datum opnieuw vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Artikel 48

Hij, voor wie ingevolge het bepaalde in artikel 16, derde lid, van de Rijksgroepsregeling Vervolgingslachtoffers 1940-1945 een wachttijd was vastgesteld, welke op de datum van inwerkingtreden van deze wet nog niet was verstreken, wordt geacht met ingang van dat tijdstip een aanvraag ingevolge deze wet te hebben ingediend waarop door de Uitkeringsraad ambtshalve wordt beslist.

Artikel 49.

Indien toepassing is gegeven aan artikel 10, eerste en vierde lid van de Rijksgroepsregeling Oorlogsslachtoffers 1940-1945, aan het ingetrokken artikel 18h van die regeling en aan artikel 16, derde lid, van de Rijksgroepsregeling Vervolgingsslachtoffers 1940-1945, wordt bij de vaststelling van de inkomsten uit vermogen ingevolge artikel 19, vijfde lid, onder a, het vermogen verminderd met het vermogen dat geacht kan worden reeds te zijn ingeteerd.

Artikel 50

1. Op de ten tijde van het inwerkingtreden van deze wet bij burgemeester en wethouders van de voor de uitvoering van de Rijksgroepsregeling Vervolgingsslachtoffers 1940-1945 aangewezen gemeenten in behandeling zijnde aanvragen en bezwaarschriften, waarop nog niet is beschikt, wordt een beslissing genomen door de Uitkeringsraad.

2. Voorzover de aanvragen betrekking hebben op een periode liggende vóór de datum van inwerkingtreden van deze wet, wordt door de Uitkeringsraad met betrekking tot die periode een beslissing genomen op de voet van de bepalingen van hoofdstuk I en II van de ingetrokken Rijksgroepsregeling Vervolgingsslachtoffers 1940-1945.

Artikel 51

1. De ten tijde van het inwerkingtreden van deze wet in behandeling zijnde beroepen, gericht tegen beschikkingen ingevolge de Rijksgroepsregeling Vervolgingsslachtoffers 1940-1945, waarop nog niet is beslist, worden op de voet van de bepalingen van die regeling afgehandeld door de in de Algemene Bijstandswet genoemde beroepsinstanties.

2. Ten aanzien van de ingevolge het eerste lid in beroep genomen beslissingen zijn de artikelen 47 en 48 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 52

1. Met betrekking tot beschikkingen op grond van de Rijksgroepsregeling Vervolgingsslachtoffers 1940-1945, die op het tijdstip van inwerkingtreden van deze wet nog niet in kracht van gewijsde zijn gegaan, kan uiterlijk binnen dertig dagen na dat tijdstip een bezwaarschrift worden ingediend bij de Uitkeringsraad.

Indien de belanghebbende in het buitenland gevestigd is, wordt voornoemde termijn bepaald op negentig dagen.

2. Het bepaalde in artikel 50, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 53

Onze Minister houdt toezicht op de uitgaven, welke zijn verbonden aan de uitvoering van deze wet. Onze Minister stelt te dien aanzien nadere regelen.

Artikel 54

Vervallen.

Artikel 55

1. In het belang van een goede uitvoering van deze wet kan Onze Minister nadere regelen stellen.

2. De door Onze Minister krachtens deze wet vastgestelde regelen worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 56

1. De uitkering, vergoeding of tegemoetkoming is niet vatbaar voor vreemding, verpanding en beslag waaronder begrepen faillissementbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming, onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 57

1. De uitkeringsgerechtigde is gehouden aanspraken op wettelijke voorzieningen geldend te maken, welke kunnen leiden tot een vermindering van de aanspraken op grond van deze wet.

2. Indien de uitkeringsgerechtigde niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid kan bij de vaststelling van de uitkering, vergoeding en tegemoetkoming rekening worden gehouden met vorenbedoelde aanspraken.

Artikel 58

1. De vervolgde is gehouden medewerking te verlenen aan een medisch onderzoek, indien de Uitkeringsraad zulks nodig oordeelt.

2. Indien de vervolgde niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid kan de Uitkeringsraad beslissen de aanvraag af te wijzen.

Artikel 59

1. Indien de beschikbare gegevens een definitieve vaststelling van de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming nog niet mogelijk maken, kan de Uitkeringsraad, in afwachting van nadere gegevens, de hoogte van de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming voorlopig vaststellen.

2. Indien de nadere gegevens bekend zijn, wordt de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming opnieuw berekend en vindt zo nodig nabetaling plaats. Hetgeen teveel werd uitbetaald wordt teruggevorderd of verrekend.

Artikel 60

1. Indien met terugwerkende kracht op grond van wettelijke voorzieningen pensioenen of andere periodieke uitkeringen hoe ook genaamd worden toegekend, worden deze overeenkomstig het bepaalde in artikel 19 in mindering gebracht op de uitkeringen ingevolge deze wet, met inachtneming van de periode waarop zij betrekking hebben. Het teveel betaalde wordt teruggevorderd.

2. Eenmalige uitkeringen op grond van wettelijke voorzieningen, verstrekt voor hetzelfde doel als waarvoor reeds een vergoeding of tegemoetkoming ingevolge deze wet werd verleend, worden eveneens op de uitkeringen ingevolge deze wet in mindering gebracht. Het teveel betaalde wordt teruggevorderd.

Artikel 60a

Indien aan de uitkeringsgerechtigde, in afwachting van de toekenning van een uitkering, vergoeding of tegemoetkoming ingevolge deze wet, door bur-

gemeester en wethouders een uitkering is verleend krachtens de Algemene Bijstandswet, wordt de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming ingevolge deze wet verminderd met de kosten van bijstand, welke voor overeenkomstige voorzieningen zijn gemaakt over dezelfde periode waarover de uitkering, vergoeding of tegemoetkoming wordt verleend, terwijl de som welke in mindering wordt gebracht, wordt uitbetaald aan de betrokken gemeente.

Artikel 61

1. Een beslissing van de Uitkeringsraad kan door hem in het nadeel van de bij die beslissing betrokkene worden herzien op grond van gebleken onjuistheid van aan die beslissing ten grondslag gelegde feiten, dan wel op grond van gegevens die niet bekend waren ten tijde van het nemen van die beslissing, en die, zo zij wel bekend waren geweest, tot een andersluidende beslissing zouden hebben geleid. Indien deze herziening zou leiden tot intrekking van het recht op uitkering, wordt de herzieningsbeslissing eerst genomen nadat de betrokkene door de Uitkeringsraad is gehoord.

2.a. Uitspraken van de Centrale Raad van Beroep kunnen in het nadeel van de betrokkene worden herzien in de gevallen en volgens de regelen van de artikelen 153-159 van de Beroepswet.

b. Voorts kan Onze Minister aan de Centrale Raad van Beroep verzoeken een door hem gedane uitspraak in het nadeel van de betrokkene te herzien op grond van gebleken onjuistheid van aan die beslissing ten grondslag gelegde feiten, dan wel op grond van gegevens die niet bekend waren ten tijde van het nemen van die beslissing, die, zo zij wel bekend waren geweest, tot een andersluidende beslissing zouden hebben geleid.

3. De Uitkeringsraad is bevoegd, op daartoe door of vanwege de belanghebbende gedane aanvraag, een door die Raad of door de Centrale Raad van Beroep gegeven beslissing in het voordeel van de bij die beslissing betrokkene te herzien.

Artikel 61a

Onverminderd het bepaalde in artikel 59 en artikel 60 wordt, indien een ingevolge deze wet genomen beslissing in het nadeel van de belanghebbende wordt herzien, hetgeen reeds was uitbetaald niet teruggevorderd of verrekend, tenzij:

a. in de herzieningsbeslissing is uitgesproken dat de gebleken onjuistheid van de aan de oorspronkelijke beslissing ten grondslag gelegde feiten was te wijten aan zijn opzet dan wel grove nalatigheid;

b. in verband met de voorbereiding van de herzieningsbeslissing de tenuitvoerlegging daarvan niet kan geschieden in dezelfde maand waarin de feiten, welke aanleiding hebben gegeven tot het herzien van de beslissing, zich hebben voorgedaan.

Artikel 62

Deze wet kan worden aangehaald als Wet uitkeringen vervolgingssslachtoffers 1940-1945.

Artikel 63

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1973.